

ת"פ 8783/10/14 - מדינת ישראל נגד אולג מילמן

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 8783-10-14 מדינת ישראל נ' מילמן
תיק חיצוני: 73103/2013____

בפני	כב' השופט מוחמד עלי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אולג מילמן

החלטה

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, על ידי תובע משטרתי משלוחת תביעות זבולון, המייחס לו בין היתר, עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בדיון שהתקיים ביום 23.2.2015 טען הסניגור כי יש להורות על ביטול כתב האישום, ולמצער למחוק עבירה זו מכתב האישום, מאחר והטיפול בעבירה זו בסמכות הפרקליטות, ואילו במקרה זו כתב האישום הוגש על ידי התביעה המשטרית. עוד נטען כי אומנם קיימת סמכות לתביעה המשטרית לטפל בעניין, לאחר שפרקליט מחוז קובע כי המדובר בעבירה נלווית או כרוכה לעבירה אחרת שבסמכות התביעה, אך אין זה המקרה שלפנינו שכן העבירה האמורה היא במוקד כתב האישום. המאשימה ביקשה לדחות את הטענה תוך שהיא טוענת כי על פי הוראות סעיף 60(ד) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **חסד"פ**), מוסמך פרקליט מחוז להעביר את הטיפול בעבירת תקיפת שוטר לידי התביעה המשטרית, ואישור כאמור נמצא בתיק החקירה.

2. דין טענת הסניגור להידחות.

3. סעיף 60(ב) לחסד"פ קובע כי "**חומר שהושג בחקירה בעבירת פשע למעט עבירות כאמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד), או בעבירת עוון המנויה בחלק א' לתוספת הראשונה א', תעבירו המשטרה לפרקליט מחוז, לטיפולו של פרקליט, כהגדרתו בסעיף 12(א)(1) לחוק**" העבירה בה עסקינן היא עבירת עוון, והיא מנויה בחלק א' של התוספת הראשונה א' שבחסד"פ.

4. אלא שסעיף 60 (ד) לחסד"פ מוסיף וקובע כי "**חומר שהושג בחקירה בעבירה המנויה בחלק ג' לתוספת ראשונה א', תעבירו המשטרה לפרקליט מחוז, לטיפולו של פרקליט, אלא אם כן**

החליט פרקליט המחוז, בתיק מסוים, כי בשל העדר חומרה יתרה בנסיבות ביצוע העבירה ואי-מורכבות הראיות, מוצדק להעביר את התיק לטיפולו של תובע משטרתי שהוא עורך דין המשרת ביחידת התביעות" בחלק ג' לתוספת ראשונה א' נמצא התיאור הבא: "עבירה אחרת שבטיפול פרקליט ואינה בסמכותו הייחודית של בית משפט מחוזי, שנחקרה יחד עם עבירה שבטיפול תובע משטרתי והיא כרוכה ושלובה בה, ואשר פרקליט מחוז מצא כי בנסיבות העניין, העבירה שבטיפול התובע המשטרתי היא העבירה המרכזית".

5. שילוב הוראות הדין (סעיף 60(ד) וחלק ג' לתוספת ראשונה א' לחסד"פ) מלמד כי הכלל הוא שסמכות הטיפול בעבירת תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, נתונה לפרקליט, עם זאת קיימת סמכות לפרקליט המחוז להעביר את הטיפול בעבירה לתובע משטרתי. התנאים להפעלת סמכות זו הם כלהלן:

א. המדובר בעבירה המנויה בפרק ג' לתוספת הראשונה א' לחסד"פ.

ב. אין המדובר בעבירה שהיא בסמכותו הייחודית של בית משפט מחוזי.

ג. המדובר בעבירה שאין בה חומרה יתרה בנסיבות ביצוע העבירה, והראיות לא מורכבות.

ד. העבירה שמצויה בסמכות טיפול הפרקליטות נחקרה ביחד עם עבירה שבטיפול תובע משטרתי והיא כרוכה ושלובה בה, והעבירה שבטיפול התובע המשטרתי היא העבירה המרכזית.

ה. על התובע המשטרתי ביחידת התביעות אליה מועבר התיק להיות עורך דין.

כאן המקום לציין כי בניגוד לטענות הסניגור, חלק ג' לתוספת הראשונה א' אינו מגביל את עצמו - בנוסחו כיום - לעבירות פשע. שבתי ועיינתי בחלק ג' לתוספת הראשונה א' ולא ראיתי עיגון כלשהו לטענת הסניגור. נראה כי הסניגור מצטט את הוראות הדין כפי שהובאו במסגרת ת.פ. (ב"ש) 42344-11-10 אליו הפנה, אלא שהנוסח שהובא שם אינו תואם את נוסח החוק כצורתו היום ומתייחס לנוסח הקודם. יובהר כי לאור פסק הדין הנ"ל שונה החוק והושמטה המילה "פשע" מכותרת חלק ג' לתוספת הראשונה א' (ראו דברי ההסבר להצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 62- הוראת שעה) (חלוקת הטיפול בחומר חקירה בין הפרקליטות לתביעה המשטרית), התשע"ד-2013, ה"ח 800, עמ' 14 (16.10.2013)).

6. במסגרת זו של ההליך, אין אפשרות לקבוע כי כל התנאים הנדרשים להעברת הטיפול בעבירה הנדונה התקיימו. מטבע הדברים לא ניתן למשל לקבוע אם הראיות אכן לא מורכבות. טענתו של הסניגור היא כי עבירת תקיפת השוטר היא העבירה המרכזית ועל כן לא נתקיימו כל התנאים להעברת הטיפול ליחידת התביעות המשטרית. מקורה של הטענה היא בכך, שניתן להעביר את הטיפול בעבירה שהיא בסמכות פרקליט, כאשר העבירה נחקרה ביחד עם עבירה שבטיפול תובע משטרתי והיא כרוכה ושלובה בה, והעבירה שבטיפול התובע המשטרתי היא העבירה המרכזית שנחקרה. עיון בכתב האישום מלמד כי ספק אם ניתן לומר שהעבירה של תקיפת שוטר מהווה העבירה המרכזית בפרשה. די אם נפנה לעובדות כתב

האישום, ממנו עולה כי עבירת תקיפת השוטר שיוחסה מושתתת על התיאור העובדתי שבסעיף 6 לכתב האישום, שאין לומר כי מהווה רכיב מרכזי בכתב האישום.

7. מכל מקום, גם אם אניח, לטובת הנאשם, כי לא קוימו הוראות סעיף 60 לחסד"פ במלואן, אין בכך כדי להביא לתוצאה לה חותר הסניגור. סעיף 60(ו) לחסד"פ קובע כי: **"טיפול בחומר חקירה בידי פרקליט או בידי תובע משטרתי שלא על פי חלוקת הטיפול הקבועה בסעיף זה, אין בו כשלעצמו כדי לפסול הליך פלילי, ובלבד שלא נגרם לנאשם אי-צדק"**. במקרה שלפנינו לא עלתה טענה כי ניהול ההליך במתכונת הנוכחית על ידי תובע משטרתי, יגרום לנאשם אי-צדק; ואין לומר כי בעצם העברת הטיפול בתיק לשלוחת התביעות נוצר אי-צדק.

8. למעלה מהצריך, יצוין כי סעיף 60(ו) לחסד"פ תואם את כללי המשפט המנהלי. אכן, אין עוד מחלוקת כי במסגרת ההליך הפלילי מוסמך בית המשפט לדון בתקינות מעשיהם המנהליים של הגופים הרלוונטיים לאישום ובכללם התביעה שהגישה את כתב האישום, לרבות ההחלטות שהתקבלו לפני הגשת כתב האישום. ראו בין היתר: בג"ץ 9131/05 **ניר עם כהן ירקות אגודה שיתופית חקלאית בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התעשייה המסחר והתעסוקה**, פסקה 4 (6.2.2006); בג"ץ 5299/12 **איוב נ' היועץ המשפטי לממשלה** (12.11.2012); ע"פ 4562/11 **מוחתסב נ' מדינת ישראל** (7.3.2013); בג"ץ 7731/12 **י.ב. ורד הכרמל בע"מ נ' מדינת ישראל** (14.1.2013). על פי כללי המשפט המנהלי, לא כל פגם מביא לבטלותה של ההחלטה המנהלית, וקיימים פגמים שלא יורדים לשורש העניין שאינם מצדיקים את ביטולה של ההחלטה המנהלית. הוראת סעיף 60(ו) לחסד"פ, כאמור, מתיישבת היטב עם כלל זה.

9. לא נעלם מעיני ההיגיון שביסוד ההוראה כי תיקים שעניינים עבירות של תקיפת שוטרים יטופלו על ידי הפרקליטות ולא בידי תובעים משטריים. הנימוק הובהר בדיוני ועדת חוק חוקה ומשפט ותמציתו: למנוע ניגוד עניינים אצל התובע המשטרתי המטפל בעניינו של נאשם שמואשם בתקיפת עמיתו של התובע, הלוא הוא השוטר שנטען כי הותקף. ראו פרוטוקול מס' 266 משיבת ועדת החוקה חוק ומשפט מיום 10.11.2010, בעמ' 24. אלא שכאמור, החוק הסדיר את חלוקת הטיפול גם בעניינים אלו בין הפרקליטות לתביעות; קבע כלל; חריגים לכלל; וסייג את התרופה בגין הפרת הכללים, כמוסבר מעלה.

10. סוף דבר, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ג אדר תשע"ה, 04 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

